

۲۰۱۷/۰۵/۱۴

مصطفی «عمرزی»

نباید های سیاست گذاری جدید امریکا در افغانستان

دولت افغانستان در ساخت و ساز مجموعه ای از اضمادات، در حالی که طرف های درگیر را در بی عدالتی محض دخیل می کرد، به گونه ای از سوی جامعه جهانی حمایت می شود که با آنچه از رسالت های مدنی - دموکراتیک می گفتند، کاملاً در خلاف قرار داشت.

این درست که طالبان با رژیم قبل از تاریخ، جوابگوی افغانستان کنونی نبودند، اما سهم آنان در حذف تنظیم های فاسد، نجات افغانستان از تجزیه و شدت برخورد با عناصر خائن، پس از آن که صفحه برگشت، نمی بایست در تفسیری خوانده می شد که وقتی دوسیه خیانت های تنظیم ها را ورق می زنیم، بدون شک از خشم و غضب، به خود می پیچیم

که در کجای فرهنگ مدنی غرب، حاشیه نوشته اند که اگر طالبان، مهم ترین مخالفان نظام و به اصطلاح دشمنان رفاه اند، کسانی در حاکمیت نو سهیم شوند که بدتر از طالبان، انواع توحش را به نمایش گذاشتند و فقط با تغییر ظاهر، برای دیگران افسانه می خوانند؛ که در واقع اگر نمی بودند، بدون شک «نیازی به ظهور طالبان نمی رفت!»

سیاست گذاری های جدید خارجی در ساخت و ساز حاکمیت نو، در جا های زیادی دلگیر است. موتلفان حاکمیت کرزی که اعضای جبهه به اصطلاح مقاومت جنگ های داخلی بودند (نه برای دفاع از افغانستان) در کنار مجموعه ای از نمایندگان کشورهای غربی و تکنوکراتان افغان می نشینند، اما از تجربه این نحوست سیاسی، داخل نظام، به گونه ای به عفونت می رسد که می بینیم بزرگ ترین سهامداران حکومت، اما بیشترین دشمنان این ملت و مملکت، در حالی که انحصار می کنند، می خورند، امتیاز می گیرند، در جانب عمل، عملگراترین مخالفان مملکت اند. تفاوت این برخورد، با آن چه مخالفان مسلح می کنند، در این است که مخالفان مسلح با وارد کردن آسیب های فزاینده، اما قابل احیا، هر چند به شدت جلو رشد و انکشاف را گرفته اند و این در عقب مانده کشور، ممد شرایطی می شود که در تأمین اولویت ها، تا سال ها محتاج بمانیم، اما مخالفان داخلی نظام با به گند کشیدن سیستم (قومی و حزبی و زبانی) در گستردگی آن چه مدنی و فرهنگی می خوانند، اذهان مردم را با منفی بافی و گسست وحدت فکری به زیان تمامیت ارضی افغانستان، مخدوش می کنند. با کمی دقت بر نشرات، تبارزات سیاسی و مباحث مطرح به اصطلاح ملی تنظیم

هایی متداخل در داخل نظام، می بینیم توجیه افغانستان بر اساس معاضدت آشکار بر ضد پشتون ها و واقعیت های مسجل جهانی و تاریخی افغانان، نحوه برداشت ها و تفاسیر کسانی را نشان می دهد که به نام اعضای حکومت، متأسفانه و سوگمندان از سوی جامعه جهانی نیز حمایت شدند؛ اما تار های آنان در رشته بافته های گسترده از دوشنبه تا تهران و از اسلام آباد تا مسکو، به صراحت ثابت می کند جریان فاسد سیاسی نیم قرن گذشته، کاملاً مسلح (فکری) است تا با استفاده از فرصت های حضور خارجی، اگر به مقصود نرسد، دست به خیانت ملی ببرد.

پس از ختم غایله تذکره های الکترونیک که بالاخره به همت افغانان فعال که با موجی از روشنگری ها و ثبات فکری، اجازه ندادند هویت ملی مغشوش شود، دکتر عبدالله به نمایندگی از اعضای باند شر و فساد، در حالی که مجبور بود نقش بازی کند، به وضاحت گفت:

«مشکلات ایدیالوژیک، هرگز حل شدنی نیستند!» کسی به این سخنان او، به درستی توجه نکرد. ظاهراً مسرت اخبار این که بالاخره مردم افغانستان پیروز شدند، بار دیگر ما را از دقت بر مواردی غافل کرد که همواره در مواقع حساس، باعث می شوند بر اصلیت دشمنان قسم خورده افغانیت، بیشتر بدانیم. این که چرا مشکلات ایدیالوژیک، هرگز حل نمی شوند، راوی حقایقی ست که در افغانستان پس از ۷ ثور، بذری به ثمر رسیده است که از پرورش زقوم، نباید امید میوه شیرین کرد.

ناکامی محسوس حاکمیت با تجربه بهای گزاف آن، ثابت کرد حاکمیت یک دهه گذشته که اکنون دستان دکتور غنی را بسته است، در تفکیک خوب و بد، نشان می دهد جامعه جهانی و خاصاً کشور امریکا، در فرصت های طلایی افغانستان، هرچند باعث بودند، اما از رهگذر چشم پوشی بر واقعیت ها، عملاً در ناکامی نظامی سهم گرفتند که اگر تمام شکاکیت را از نظر بیاندازیم، انکار از این حقیقت که نباید به افراد و جناح هایی تکیه می کردند که در ده سال دولت سازی، عملاً نشان دادند کار های حیانت کارانه آنان در تخریب نظام، کمتر از دوسیه خیانت ها در حکومت ربانی نبود.

چه گونه دلخور نباشیم و شکایت نکنیم که در فرصت های نو، مجموعه ای را حمایت و روی کار بیاورند که اگر در سویی به تمامی بر ضد منافع جامعه جهانی و امریکا، موضع دارند (علايق با همسایگان) در سوی دیگر از مخالفان درجه یک کشور و مردمی به نام افغانان اند.

تنوع جهادی ضد روسی، هرچند نشان می دهد که بار سنگین آن را مجاهدین پشتون بر عهده داشتند، اما همانی نبود که وقتی از فلتر پیمان شرم آور جبل السراج گذشت، به حکومتی رسید که در چهار سال ریاست - دولت ملا ربانی، بدترین نوع انحصارات اقلیت ها، شوونیزم، فاشیزم روستایی و خیانت ها بروز می کند و در تجربه حاکمیت سازی پس از طالبان، جامعه جهانی از این مجموعه طفیلی، خائن، مزدور، بی کفایت و بی سواد، در ساخت حکومتی استفاده کردند که در هر فرصت، وقتی منافع امریکا در میان شود، از ایران و روسیه می گویند و وقتی منافع پاکستانی مطرح شود، پیشگام توافق بر دیورند می شوند؛ و در نظامی که با انواع انحصار و خیانت، داخل آن را خورده اند، با طرح مسایل ملی در سوراخ های تنگ حزبی، قومی و سمتی خویش ستیز می کنند تا افغانستان در بدترین تغییر مسیر، در بحران بماند و اما شماری از خائنانی سود ببرند که اگر تداوم نیابد، دیدیم طرح مسایل ملی با چند دون غیر ملی، ضیاع اوقاتی بود که به نام بحث ها و منافع ملی می کردیم.

در فرصتی که در شمار فرصت های از دست رفته حاکمیت کرزی نیست، توقع ما از جامعه جهانی، خاصاً از کشور امریکا، این است که آن چه برای خود می پسندید، برای ما نیز پسندید! لطفاً دولت و مردم افغانستان را در راندن و

خارج کردن عناصر خائن شر و فساد کمک کنید! ما نیازی به دزد، قاتل، اشرار، خائین و کسانی نداریم که از تجربه دولت ملا (ربانی) میراث مانده اند و در بزرگ ترین سود های دولتی، اما دوستان دون و رفقای شقی و نحسی اند که حضور مدنی، فرهنگی و سیاسی آنان در تخریب نظام، کمتر از مخالفت های مسلحانه نیست.

هیچ تفاوتی میان کسانی وجود ندارد که یکی با سلاح و دیگری بی سلاح، تیغ دوسره ای اند که از درون و بیرون، افغانستان را ضعیف می کنند. خود فکر کنید با حضور بیش از اندازه و استفاده های بی شرمانه، انحصار، ستیز قومی، فساد اداری، غضب زمین، تاراج کمک های خارجی، در هر جایی که واقع می شوند، مسایل کلان ملی را در طرز برداشت های کوچک سمتی و جناحی تحلیل می کنند. آنان با توجه بر این که شرایط، ناگزیری هایی را تحمیل می کنند، خیلی بی شرمانه و وقیح، وقتی دیدند خواسته های نا مشروع، غیر قانونی و غیر منطقی، برآورده نمی شوند، افغانستان و افغان ستیزی را دستاویز های اول می شمارند. با چنین افراد و چنان خواسته ها، به یقین که در هیچ زمانی این ملک و ملت، به جایی نمی رسند.

ساخت حاکمیت و دولت، هنر تیاتر و سینما نیست که با چند نمایش، به پایان برسد. آن چه تا سقوط ریاست جمهوری شهید داوود خان، به ثبات افغانستان کمک کرد، زمینه ای تاریخی بود که تهداب را با وجود تمام دشواری ها، شرایط و ایجابات، کج نگذاشته بودند.

پایان

